

Sygn. akt VI1 U 917/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. Ubezpieczeń Społecznych w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Skórzewska
Protokolant:	stażysta Aneta Skowronek

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2017 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o odsetki od zasiłku chorobowego

z odwołania od decyzji z dnia 8 lipca 2016 r., znak (...) - (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy A. B. od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. prawo do odsetek liczonych w następujący sposób:

a. od należnego zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 marca 2014r. do 30 kwietnia 2014r. za okres od dnia 16 czerwca 2014r. do 8 lipca 2016r.,

b. od należnego zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 1 maja 2014r. do 28 maja 2014r. za okres od dnia od dnia 16 czerwca 2014r. do 8 lipca 2016r.,

c. od należnego zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 29 maja 2014r. do 25 czerwca 2014r. za okres od dnia 28 czerwca 2014r. do 8 lipca 2016r.,

d. od należnego zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 26 czerwca 2014r. do 23 lipca 2014r. za okres od dnia 26 lipca 2014r. do 8 lipca 2016r.,

e. od należnego zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 24 lipca 2014r. do 27 sierpnia 2014r. za okres od dnia 23 sierpnia 2014r. do 8 lipca 2016r.,

f. od należnego zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 28 sierpnia 2014r. do 4 września 2014r. za okres od dnia 27 września 2014r. do 8 lipca 2016r.,

II. w pozostałym zakresie oddala odwołanie,

III. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na rzecz wnioskodawcy A. B. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI1U 917/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. decyzją z dnia 8 lipca 2016 r. odmówił A. B. prawa do odsetek ustawowych od zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego wypłaconego za okres od 7 marca 2014r. do 4 września 2014r. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności przyjęto dzień otrzymania prawomocnego wyroku sądu ustalającego prawo do zasiłku. Wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 26 kwietnia 2016r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. w dniu 17 czerwca 2016r., a wypłata nastąpiła 8 lipca 2016r.. W związku z powyższym brak podstaw do wypłaty odsetek.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł A. B., domagając się jej zmiany i przyznania ubezpieczonemu prawa do wypłaty przez organ rentowy należnych odsetek ustawowych od kwoty wypłaconego zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego, licząc odsetki od:

- dnia 16 czerwca 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 7 marca 2014r. do 25 czerwca 2014r.,
- dnia 2 lipca 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 26 czerwca 2014r. do 23 lipca 2014r.,
- dnia 31 lipca 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 24 lipca 2014r. do 27 sierpnia 2014r.,
- dnia 15 września 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 28 sierpnia 2014r. do 4 września 2014r.

każdorazowo do dnia wypłaty, tj. do dnia 8 lipca 2016r., a także zasądzenia zwrotu kosztów procesu na swoją rzecz.

W uzasadnieniu odwołania podniesiono m.in., że odmowa przyznania przez ZUS prawa do zasiłku chorobowego była spowodowana błędnym ustaleniem stanu faktycznego, bowiem organ dysponował aktami postępowania powypadkowego, dokumentacją lekarską oraz zwolnieniami lekarskimi wnioskodawcy. Odnosząc się do terminów naliczania odsetek, skarżący wskazał, iż 16 maja 2014r. wpłynęła do organu karta wypadku, zatem uwzględniając termin 30 dni na realizację świadczenia, odsetki od zasiłku chorobowego za okres od 7 marca 2014r. do 25 czerwca 2014r. naliczono od 16 czerwca 2014r. Jeśli chodzi o wypłaty zasiłków za pozostałe okresy, wnioskodawca za datę wymagalności przyjął daty wydania kolejnych decyzji odmownych, tj. 2 lipca 2014r., 31 lipca 2014r., 15 września 2014r., gdyż w tych datach możliwe było wydanie decyzji uwzględniających wnioski.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów procesu, powołując się na argumenty jak w uzasadnieniu decyzji z dnia 8 lipca 2016r.

W toku procesu wnioskodawca zmodyfikował roszczenie w ten sposób, że wniósł o przyznanie prawa do wypłaty przez organ rentowy należnych odsetek od kwoty wypłaconego zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego, licząc odsetki od:

- dnia 27 kwietnia 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 7 marca 2014r. do 30 kwietnia 2014r.,
- dnia 2 czerwca 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 1 maja 2014r. do 28 maja 2014r.
- dnia 28 czerwca 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 29 maja 2014r. do 25 czerwca 2014r.
- dnia 25 lipca 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 26 czerwca 2014r. do 23 lipca 2014r.
- dnia 23 sierpnia 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 24 lipca 2014r. do 27 sierpnia 2014r.,

- dnia 28 sierpnia 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 28 sierpnia 2014r. do 4 września 2014r.,
każdorazowo do dnia wypłaty, tj. do dnia 8 lipca 2016r. /protokół rozprawy z dnia 6 czerwca 2017r./

Ponieważ roszczenie zostało w części rozszerzone Sąd odroczył rozprawę i powiadomił o powyższym pozwanego, który podtrzymał dotychczasowe stanowisko /k. 72/.

Rozpatrując przedmiotowe odwołanie Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27 marca 2014r. do ZUS O/G. wpłynęło zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy A. B. za okres od 7 marca 2014r. do 30 kwietnia 2014r., w dniu 2 maja 2014r. za okres od 1 maja 2014r. do 28 maja 2014r., w dniu 28 maja 2014r. za okres od 29 maja 2014r. do 25 czerwca 2014r. , w dniu 25 czerwca 2014r. za okres od 26 czerwca 2014r. do 23 lipca 2014r., w dniu 23 lipca 2014r. za okres od 24 lipca 2014r. do 27 sierpnia 2014., zaś w dniu 27 sierpnia 2014r. za okres od 28 sierpnia 2014r. do 5 września 2014r.

Dokumentacja wypadkowa związana ze zdarzeniem z dnia 7 marca 2014r. wpłynęła do ZUS w dniu 11 kwietnia 2014r., a uzupełnienie dokumentacji w dniu 16 maja 2014r. i 10 czerwca 2014r. (okoliczności niesporne: odwołanie i pismo ZUS z dnia 13.09.2016r. k. 14 akt zasiłkowych nr (...) opinia k. 29 akt zasiłkowych nr (...))

Pozwany w dniu 9 czerwca 2014r. skierował sprawę na posiedzenie kolegialne celem rozstrzygnięcia czy sporne zdarzenie uznać za wypadek przy wykonywaniu umowy zlecenia. W opinii z dnia 11 czerwca 2014r. ustalono, iż brak jest ku temu podstaw albowiem - brak jest związku z pracą, nadto przyczyną zdarzenia było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia spowodowane w skutek rażącego niedbalstwa.

Decyzją z dnia 12 czerwca 2014r., znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił A. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 7 marca 2014r. do 25 czerwca 2014r. z ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego.

W uzasadnieniu decyzji pozwany wskazał, iż wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu chorobowemu i wypadkowemu od dnia 3 marca 2014r. z tytułu umowy zlecenia. Zdarzenie z dnia 7 marca 2014r. nie zostało uznane za wypadek przy pracy, zatem brak jest podstaw do wypłaty zasiłku z ubezpieczenia wypadkowego. W związku zaś z brakiem okresu 90 dni wymaganego ubezpieczenia chorobowego wnioskodawca nie nabywa prawa do zasiłku z ubezpieczenia chorobowego.

Decyzją z dnia 2 lipca 2014 r., znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z tych samych przyczyn odmówił A. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 czerwca 2014r. do 23 lipca 2014r. z ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego.

Decyzją z dnia 31 lipca 2014 r., znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z tych samych przyczyn odmówił A. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 lipca 2014r. do 27 sierpnia 2014r.

Decyzją z dnia 15 września 2014 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z tych samych przyczyn odmówił A. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 28 sierpnia 2014r. do 5 września 2014r.

(okoliczność bezsporna, nadto akta zasiłkowe)

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2016r. w sprawie VI1U 870/14 Sąd Rejonowy Gdańsk- Południe w Gdańsku m.in. zmienił zaskarżone decyzje jak wyżej w ten sposób, że przyznał A. B. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 marca 2014r. do 4 września 2014r., zaś wniosek o odsetki od zasiłku chorobowego przekazał do rozpoznania organowi rentowemu.

W toku procesu Sąd dopuścił dowód z dokumentacji zawartej w aktach ZUS, nadto dokumentów złożonych przez ubezpieczonego, zeznań świadków Z. W. i Z. U. oraz przesłuchania A. B. w charakterze strony, a dodatkowo opinii

sądowo-lekarskiej na okoliczność uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy oraz jego niezdolności do pracy po 4 września 2014r. bowiem sprawa dotyczyła także jednorazowego odszkodowania i świadczenia rehabilitacyjnego.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał m. in., że co do przyczyn i okoliczności zdarzenia wypadkowego decydujące znaczenie ma wyrok Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 21 maja 2015 roku w sprawie II K 333/14. Jak wynika z treści art. 11 kpc ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Brak jest zatem możliwości ustalenia przez sąd ubezpieczeń społecznych innej wersji wydarzeń aniżeli wynikająca z wyroku sądu karnego.

(okoliczność bezsporna, nadto wyrok SR Gdańsk Południe w Gdańsku wraz z uzasadnieniem w sprawie VI 1 U 870/14, k. 282-283, 289-299)

Dnia 8 lipca 2016r. pozwany wypłacił A. B. zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 marca 2014r. do 4 września 2014r. Decyzją z dnia 8 lipca 2016 r. organ rentowy odmówił przyznania odsetek od wypłacanej z tego tytułu kwoty.

(okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny był zasadniczo bezsporny między stronami. Przy jego ustalaniu Sąd oparł się na dokumentach zebranych w sprawie, w szczególności w aktach ZUS oraz aktach Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku o sygn. VI1U 870/14, których autentyczności ani prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała.

Oceniając zasadność roszczenia w ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, iż organ rentowy niezasadnie odmówił wnioskodawcy wypłaty odsetek.

Zasady wypłaty odsetek reguluje art. 85 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.98.137.887 ze zm.), który stanowi, iż jeżeli ZUS - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Dodatkowo kwestie te precyzuje rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (Dz.U.99.12.104), które w przepisie § 2 stanowi, iż odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczeń lub ich wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń - do dnia wypłaty świadczeń. Okres opóźnienia w ustaleniu prawa do świadczeń i ich wypłacie, dla których przepisy określające zasady ich przyznawania i wypłacania przewidują termin na wydanie decyzji, liczy się od dnia następującego po upływie terminu na wydanie decyzji. Okres opóźnienia w wypłaceniu świadczeń okresowych liczy się od dnia następującego po ustalonym terminie ich płatności. Jeżeli świadczenie jest wypłacane osobie uprawnionej za pośrednictwem poczty lub na rachunek bankowy, za dzień wypłaty świadczeń uważa się dzień przekazania należności na pocztę lub do banku.

Terminy przyznania i wypłaty zasiłku chorobowego określa art. 64 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2017r., poz.1368-j.t – dalej zwana ustawą zasiłkową), zgodnie z którym zasiłki wypłaca się nie później niż w ciągu 30 dni od daty złożenia dokumentów niezbędnych do stwierdzenia uprawnień do zasiłków. Do zasiłku wypłacanego z ubezpieczenia wypadkowego jak wynika z art. 7 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i

chorób zawodowych (Dz.U. z 2015r., poz. 1242 ze zm. – j.t. – dalej zwana ustawą wypadkową) stosuje się odpowiednio przepisy ustawy zasiłkowej.

W ocenie Sądu nieprzyznanie A. B. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego jest następstwem okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Należy podkreślić, iż od 16 maja 2014r. pozwany dysponował kartą wypadku, protokołem wyjaśnień poszkodowanego, protokołem zeznań świadka wypadku Z. U. i dokumentacją medyczną. Zdaniem Sądu zaoficerowany przez wnioskodawcę materiał dowodowy pozwalał w pełni na prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy. W postępowaniu sądowym wnioskodawca nie oferował już dodatkowych (tj. niewynikających wprost ze złożonych dokumentów) źródeł dowodowych, poza wnioskiem o przesłuchanie zleceniodawcy - sprawy wypadku. Sąd w sprawie VI1U 870/14 przesłuchał wnioskodawcę i świadków zdarzenia z tego względu, że w sytuacji złożenia takiego wniosku przez stronę, oparcie wyroku jedynie na dokumentach w postaci protokołu wyjaśnień poszkodowanego i protokołów informacji od świadka Z. U. mogłoby być uznane za naruszenie zasady bezpośredniości. Wskazać jednak trzeba, że świadkowie i wnioskodawca, zeznając przed Sądem, nie wnieśli nowych okoliczności (nieobjętych dokumentami z postępowania powypadkowego), które miałyby wpływ na treść wyroku. Zarówno świadek Z. U. jak i zleceniodawca Z. W. oraz wnioskodawca potwierdzili fakty opisane już w dokumentacji, którą dysponował ZUS.

Wyjaśnić również należy, że choć wyrok sądu karnego na mocy art. 11 kpc - jak już wyżej wskazano - wiązał sąd ubezpieczeń społecznych, to jednak nie był dowodem niezbędnym do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Skoro dowód ten został zaoficerowany Sądowi w postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą VI1U 870/14, Sąd dowód ten przeprowadził i ocenił jego moc dowodową zgodnie z przywołanym przepisem art. 11 kpc. W tym tylko kontekście wskazano w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 kwietnia 2016r. na jego zasadnicze znaczenie. Jednakże w razie braku tego dowodu okoliczności wypadku zostałyby ustalone w oparciu o pozostały materiał dowodowy. Nie jest i nie było bowiem istotne dla stwierdzenia uprawnień A. B. do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego, kto był sprawcą zdarzenia drogowego z dnia 7 marca 2014r. Kluczowe jest jedynie to, że zdarzenie było spowodowane przez inną aniżeli wnioskodawca osobę, co wykluczało stosowanie art. 21 ust. 1 ustawy wypadkowej.

Nie mogło również stanowić problemu dla organu rentowego zakwalifikowanie zdarzenia jako wypadek przy wykonywaniu umowy zlecenia. Przyjęcie przez pozwanego koncepcji zerwania związku z pracą, w okolicznościach sprawy nie było uzasadnione bowiem z protokołu przesłuchania świadka Z. U. wynikało wprost, że do wypadku doszło w czasie ustawowej (śniadaniowej) przerwy, zaś wykonywana w tym czasie przez skarżącego czynność nie uzasadniała przyjęcia tezy o zerwaniu związku z pracą.

Wobec powyższego, uznać należy, że błędna kwalifikacja stanu faktycznego a w konsekwencji wydanie decyzji odmownej, w sytuacji gdy możliwe było wydanie decyzji zgodnej z prawem (ubezpieczony przedłożył w ZUS wszystkie niezbędne dokumenty), jest okolicznością, za którą odpowiedzialność ponosi pozwany. Za uchybienie terminowi w rozumieniu art. 85 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych uważa się bowiem nie tylko niewydanie decyzji w ustawowym czasie ale również wydanie decyzji błędnej. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2010r. , I UK 345/09, „zawarte w art. 85 ust. 1 u.s.u.s. określenie: ‘nie ustalił prawa do świadczenia’ oznacza zarówno niewydanie w terminie decyzji przyznającej świadczenie, jak i wydanie decyzji odmawiającej przyznania świadczenia, mimo spełnienia warunków do jego uzyskania.

Skoro materiał dowodowy zaoficerowany przez wnioskodawcę był kompletny (a podobnie oceniał go ZUS skoro nie zwracał się wówczas o jego uzupełnienie o dokumenty z postępowania karnego), przyjęć należy, że w dacie 16 czerwca 2014r. (30 dni od wpływu dokumentacji powypadkowej) pozwany był w stanie rozstrzygnąć wniosek prawidłowo, zaś o odmowie uwzględnienia wniosku zadecydowała błędna interpretacja obowiązujących przepisów.

Wnioskodawca domagał się przyznania odsetek od:

- dnia 27 kwietnia 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 7 marca 2014r. do 30 kwietnia 2014r.,

- dnia 2 czerwca 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 1 maja 2014r. do 28 maja 2014r.
- dnia 28 czerwca 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 29 maja 2014r. do 25 czerwca 2014r.
- dnia 25 lipca 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 26 czerwca 2014r. do 23 lipca 2014r.
- dnia 23 sierpnia 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 24 lipca 2014r. do 27 sierpnia 2014r.,
- dnia 28 sierpnia 2014r. od kwoty zasiłku należnego za okres od 28 sierpnia 2014r. do 4 września 2014r.,

Uznając zatem roszczenie za usprawiedliwione co do zasady, wskazać należy, że skoro dokumentacja powypadkowa wpłynęła do ZUS w dniu 16 maja 2014r., uwzględniając termin 30 dni na wypłatę zasiłku, należało przyznać prawo do odsetek od dnia 16 czerwca 2014r. w odniesieniu do tych okresów niezdolności do pracy, co do których zaświadczenia lekarskie wpłynęły przed 16 maja 2014r. W tym bowiem zakresie dokumentacja powypadkowa była ostatnim dokumentem niezbędnym do stwierdzenia uprawnień do zasiłków. Wobec tego, od kwoty zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego należnego za okres od 7 marca 2014r. do 30 kwietnia 2014r. oraz od kwoty zasiłku należnego za okres od 1 maja 2014r. do 28 maja 2014r. Sąd przyznał prawo do odsetek od dnia 16 czerwca 2014r.

Ponieważ zaświadczenie lekarskie za okres od 29 maja 2014r. do 25 czerwca 2014r. wpłynęło do ZUS w dniu 28 maja 2014r., za okres od 26 czerwca 2014r. do 23 lipca 2014r. wpłynęło w dniu 25 czerwca 2014r., za okres od 24 lipca 2014r. do 27 sierpnia 2014r. wpłynęło w dniu 23 lipca 2014r., za okres od 28 sierpnia 2014r. do 4 września 2014r. wpłynęło w dniu 27 sierpnia 2014r., od tych dat należało liczyć termin 30 dni na wypłatę zasiłku chorobowego za okresy jak wyżej. Niezależnie bowiem od ustaleń dotyczących przebiegu zdarzenia wypadkowego pozwany miał prawo weryfikowania prawidłowości wystawienia zaświadczenia o niezdolności do pracy, zatem wpływ zaświadczenia lekarskiego ZUS ZLA należy uznać za moment uzyskania dokumentów niezbędnych do stwierdzenia uprawnień do zasiłków.

Co do daty końcowej, niesporne było, iż zasiłki wypłacono w dniu 8 lipca 2016r. W konsekwencji Sąd przyznał odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem skarżącego do dnia zapłaty, tj. do 8 lipca 2016r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie cytowanych wcześniej przepisów oraz na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku. W pozostałym zakresie Sąd roszczenie odsetkowe oddalił na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc (pkt II sentencji) z przyczyn wyżej podanych.

Orzekając o kosztach procesu Sąd miał na uwadze fakt, iż skarżący uległ tylko w nieznacznej części, a zatem nałożył na pozwanego obowiązek ponoszenia kosztów procesu w całości. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika wnioskodawcy ustalono na podstawie § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dacie wnoszenia odwołania.